

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Instrvctio R. P. Bartholomæi Riccii Societatis Iesv
Theologi De Modo Recte Meditandi De Rebus Divinis**

Ricci, Bartolomeo

Mogvntiæ, 1605

8 De remediis contra Desolationem.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-59608](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-59608)

MEDITANDI PARS III. 495.

posse ab vtrifq;. Quod enim à nobis non-
 nunquam oriantur, inde liquet, q̄ Christus *Matt. 9.*
 apud Matthæū dixerit Phariseis. *Quid cogi-*
tatis mala in cordib. Vestris? Quod verò à dæ-
 mone, patet ex cogitatione diabolica Iudæ
 de p̄dendo Christo: nā S. Ioannes dicit. *Cum Ioan. 13.*
diabolus iam misisset in cor, et traderet eñ Iu-
das. Si rursū scisciteris, vnde dignosci queat,
 ab vtro profectæ sint? Respōdeo cum S. Ber-
 nardo, id admodum difficile esse cognitu,
 immo quasi impossibile, nisi ab eo qui Spi-
 ritus sancti dono, quod Apostolus vocat,
Discretionem spirituum, præditus sit, *Quam- 1. Cor. 12.*
inlibet enim, inquit, quis omni custodia ser-
uet cor suum, & omnia qua intra se mouetur,
vigilantissima intetione obseruet, etiam si diu-
turnum forte in his habuerit exercitium, &
frequens experimentum: non poterit tamen ad-
purum in se dignoscere, discernereue ad inuicē
malum innatum & malum seminatum. Et
concludit. Nec multum refert nostra scire,
unde inest nobis malum, dummodo inesse scia-
tur. Vigilandum potius, & orandum vnde
unq; sit, ne consentiamus.

De remediis contra Desolationem.

C A P. VIII.

REMEDIORVM duo genera adsignabo.
 vnum erit de rebus agendis, alterum de
 fugi-

fugiendis Quod ad primum attinet, ille inquit B. P. N. Ignatius, quem desolatio molestat, alimare debet cum Dei gratia se posse plurimum, facileq; aduersarios suos omnes deuicturum esse, dummodo in Dei virtute collocet spem suam, & animum suum corroboret. Sic

Phil. 4.

ut ad Philippenses dicit S. Paulus. Omnia possum in eo, qui me confortat, & David psalmo 26. Si consistant aduersum me castra non timebit cor meum: si exurgat aduersum me praelium, in hoc ego sperabo Secundo debet se

Tob. 2.

dedere consequendæ patientiæ Homini, inquit idem, tentatione pulsatum mirè inuas patientia seruanda studium, et qua vexationib. huiusmodi propriè apponitur. Et è diametro resistit, conformando se cum tob, & dicendo, Si bona suscepimus de manu Domini, id est, consolationes: mala cur non sustineamus, id est desolationes, & audacter subiungere. Dominus dedit, Dominus abstulit, sicut Domino placuit, ita factum est, sit nomen Domini benedictum.

Tob. 17.

Psal. 33.

TERTIO accersenda spes est & cogitatio ad futura breui consolationis, cum eodem tob dicendo. Rursum post tenebras spero lucem, & cum Davide. Secundum multitudinem dolorum meorum in corde meo, consolationes tue latificauerunt animam meam. et saturus

laturas autem tentationes colligit B. Gregorius 27. moral. cap 17 ex verbo psalmi, *PERTRANSIBUNT*, quali diceret. ista tentationum bestia transibunt tantum, & postea euanescent.

Quarto, *expedit prouideri* & *augeri ea*, qua contra desolationis impulsum tendunt, qualia sunt, *insistere orationi, & meditationi cum discussione sui, ac penitentia aliquid assumere.*

Quinto, nulla ratione oportet se hosti ostendere timidum & meticulosum: *consuevit enim demon animo* & *robore plane destitui*, quoties *spiritualem athletam corde imperterrito, ac fronte ardua tentationibus videt reluctari: sin autem trepidet ad primos impetus sustinendos, & quasi animum despodeat, tunc effractor, ac rior, & pertinacior in hominem, & cum pernicie nostra malignè obstinateq; mentis sua desiderium adimpleat.* Exemplum habemus in cane, qui nonnunquam, licet grandis sit, sed macilentus & æger, ad latratum vnus caniculi aufugit, fugientem verò similiter omnes alii caniculi vicini persequuntur. Si verò gradum figat, eisq; dentes suos, vt dicitur, monstrat, mox conticescunt, & retrocedunt. Hunc imperterritum animum S. Gregorius col-

II ligit

ligit ex duobus verbis dicti psalmi. Vnum
Psal. 103. est, *CATVLI Leonum*, indicando nobis esse
 leunculos quidem, qui rugiant, sed nō pos-
 se nocere. Alterū est, *QVÆRANT à Deo escam*
sibi. quo innuitur, nō posse eos nisi permit-
1. Cor. 10. tente Deo, aliquo nos malo afficere. Ex alia
 parte affirmat S. Paulus Deum non passu-
 rum nos tentari *supra id quod possumus.*

Sexto, auxilium diuinum per orationes
Psal. 119. inuocandum est, vt fecit David. *Ad Domi-*
num, inquit, *cum tribularer clamavi, & ex-*
audiuit me. Sicut enim Deus exaudiuit i-
 plum, forte & exaudiet te. Si verò non libe-
 ret te, dicet saltē interius, quod dixit S. Pau-
2. Cor. 12. lo, cum ter Dominum rogasset. *Sufficit tibi*
gratia mea. nam virtus in infirmitate perfici-
tur. Si dicas, tuas preces exigui esse momē-
 ti, respondeo mendicos etiam mutos & bal-
 bos impetrare eleemosynam. Deinde im-
 plora patrociniū Beatiss. virginis, angeli
 Custodis, aliorumq; sanctorum, quibus es
 addictus. Quod si rursus excipias, te nec
 os aperire posse ad postulandum tale auxi-
 lium: ego contra vrgeo, te saltē imitari
 debere illos alios mendicos, qui ob vulnera
 & vlcera abiecti in terram ne vocem qui-
 dem edunt, & tamen extorquent eleemo-
 synam. Aperi ergò Domino & tua vulnera
 ac vl-

ae vlcera spiritualia, quæ vltro clamabunt
illud Dauidicum. *Imperfectum meum videntur oculi tui Domine.* Psal. 138.

Nihilominus non videtur vlla ratione
hic tacendum, sed clarè dicendum, licet
verum sit, quod diximus de cessatione, &
alterna consolationum desolationumque
vicissitudine, vt colligere est ex illo alio ver-
ficulo, *Ortus est sol, & congregata sunt, & in cubilibus suis collocabuntur.* tamen non ideo
omnino extinguendas, aut excidendas, sed
potius instar armentorum intra mandras
suas cogendas, vt inde de nouo alia desola-
tionum nocte egrediantur. Immo plus di-
co, bonum esse credere, plures fore desola-
tiones, quam consolationes, secundum il-
lud Iob. *Post tenebras spero lucem* vbi vides
vocem TENEBRAS qua significantur desola-
tiones esse pluralis numeri: LUCEM vero sin-
gularis, qua designat consolationes: & sub-
iungere cum ipso Dauide. *Omnia in sapientia fecisti Domine, Paratum cor meum Deo,*
paratum cor meum hoc est, ad duo paratum,
& ad fruendum consolationibus à tua di-
uina maiestate oblatis, & ad perfe-
rendas desolationes ab eadem
maiestate tua permissas.